

stilling til – og vi her i Folketinget kan se, at man ikke helt præcist undersøger det, vi gerne vil have, så er den utrolig fin for vores vedkommende, for så er vi parate til at træffe en beslutning allerede dér.

Men i hvert fald de mennesker, jeg har kunnet konsultere i denne her sag, og som har forstand på den måde, bagmandspolitiet arbejder på, har givet mig de oplysninger, at man ikke skal forvente, at de rykker ud med noget som helst, før de næsten har – om jeg må bruge udtrykket – et færdigt værk.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til den diskussion om, hvornår man kan tage stilling til, om man vil foretage noget herinde, vil jeg da godt spørge hr. Poul Nødgaard, som jeg spurgte fru Line Barfod: Er hr. Poul Nødgaard ikke enig i, at vi altså ikke kan have, at vi nedsætter en kommission, hvor mennesker skal indkaldes med én retsstilling eller mangel på samme og så samtidig skal møde f.eks. som vidner i en straffesag, hvor dommeren måske vil slå fast, som vi har set det tidligere, at dette vidne ikke har vidnepligt, men altså i virkeligheden kan risikere at blive sigtet? Så kan vi ikke lokke nogen til at udtale sig til en undersøgelseskommission. Er det ikke også Dansk Folkepartis opfattelse?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan næsten ikke lade være med at sige, at det forhold, som fru Birthe Rønn Hornbech her gør opmærksom på, som man selvfølgelig skal være ekstremt opmærksom på, mener jeg der er taget højde for i loven om undersøgelseskommissioner.

Men når jeg bad om ordet igen, var det for at understrege, at jeg ikke har sagt, at i løbet af kort tid så tror jeg, at det er der. Nu er det jo altid en diskussion om, hvad kort og lang tid er. Men vil hr. Nødgaard ikke være med til under udvalgsarbejdet, at vi også der prøver at få oplysningerne frem, så vi selv er aktivt medvirkende til hurtigst muligt at få skabt så stor klarhed som muligt?

Kl. 18.45

Jeg tror ikke, at vi snakker om dage eller uger. Jeg tror, at vi snakker om måneder, inden vi ved fælles hjælp vil kunne bringe os derhen, hvor vi får det tilstrækkeligt oplyst. Så jeg tror ikke, at det er næste uge, vi snakker om, men jeg tror på,

at vi gennem et ihærdigt arbejde i udvalget i et tæt samspil med ikke mindst justitsministeren kan få skabt en sådan klarhed, at vi ikke behøver at lade der gå år og dag, inden vi kan se, hvordan vi kan fylde det manglende rum ud med en undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu kan jeg, for lige at svare hr. Ole Stavad først, forstå, at denne her sag kommer i et underudvalg under Udvalget for Forretningsordenen og ikke i Kommunaludvalget, men derfor kan vi godt hver for sig bidrage til, at alle de ting bliver belyst – og alle partier bliver formentlig repræsenteret i det underudvalg.

Hvad enten det nu bliver et underudvalg under Udvalget for Forretningsordenen eller Kommunaludvalget, så kan der ikke herske nogen tvivl om, at vi hver for sig som politikere i de udvalg har mulighed for at gøre, hvad der overhovedet står i vores magt for at fremskynde de her undersøgelser. Og det vil vores parti naturligvis også arbejde konstruktivt med på.

Så vidt jeg har forstået de ordførere, der har været på talerstolen indtil nu, både fra Venstre og fra Socialdemokratiet, er vi hundrede procent enige om, at den her sag ikke bliver sluttet, før vi kan se befolkningen fuldstændig i øjnene i relation til, at vi har gjort alt, hvad vi kunne, for at afsløre alle elementer i den, kan vi vist godt sige uden overdrivelse, utrolig kedelige sag.

Til de udtalelser fru Birthe Rønn Hornbech kom med: Jeg er jo ikke som fru Rønn Hornbech jurist, men der skal ikke herske tvivl om, at vi ikke vil tage initiativer eller skridt i Dansk Folkeparti, der på nogen måde strider mod juraen. Og derfor er det helt oplagt, at vi striks overholder, hvad der er juridiske regler på det her område, for alt andet vil være helt utænkeligt.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Begivenhedsforløbet i Farum Kommune har med rette påkaldt sig megen opmærksomhed i de sidste måneder. Vi har vel alle længe vidst, at Farum Kommune blev ledet, skal vi sige, lidt utraditionelt, men at forholdene har udviklet sig så katastrofalt, som vi nu ved, er nok alligevel kommet bag på de fleste.

Farumsagen er en tragedie for Farum Kommune, men kan også udvikle sig til et alvorligt problem for hele det danske kommunestyre, hvis vi ikke reagerer konsekvent og forstandigt på sagen.